

[Glistrup.]

valg. Derfor kan det ikke være nogen undskyldning.

Hr. Grünbaum gav her fra talerstolen for lidt siden en anden begrundelse for at stemme imod ændringsforslag nr. 3. Han siger — og det må jo overfladisk set varme en fremskridtsmands hjerte — at det, det gælder om i dette land, er, at fejlene begået af disse mennesker, der nu har mishandlet indkomstskatten i årevis, skal redresseres, vi skal alle gå i kamp mod dem, der har vedtaget indkomstskattestigning år efter år op igennem 1960'erne, og vi skal nu til at lette indkomstbeskatningen. Det lyder særdeles rimeligt, men, hr. Grünbaum: formueskatten er intet andet end en ekstra skat på formueindtægter; det er ikke nogen skat på formue, som der ligger i ordet, det er en ekstraskat på formueindtægter, og derfor er formueskatten i virkeligheden en form for indkomstbeskatning. En særlig type af indkomster bliver kraftigere beskattet efter det danske system, hvor vi har formueskatten. Derfor fører hr. Grünbaums tankegang om, at vi skal lette indkomstskatten, også til, at vi skal lette formueskatten med disse 150 mill. kr.

I øvrigt savner jeg en oplysning fra finansministeren, når han siger i sit svar på spørgsmål nr. 2 fra udvalget, at vort ændringsforslag koster 150 mill. kr.

I forhold til hvad? Vi har efterhånden hørt så mange tal angående provenutab, men hvad er tallet set i forhold til? Det vil jeg gerne for en ordens skyld have at vi får oplyst. Men uanset om de 150 mill. kr. skal ses i forhold til det ene eller det andet, er fremskridtspartiets hjerte med kvindesagsforkæmperne og med dem, der ikke vil have straf på ægteskabet; fremskridtspartiet vil stemme for ændringsforslag nr. 3.

Det lovforslag, som vi nu skal stemme om, indeholder ud over forslag om formueskat også nogle regler om dødsbøbeskatning. Her var forholdet jo det, at frem til 1970 var vi så lykkelige i Danmark, at indkomstbeskatning af dødsboer stort ikke spillede nogen rolle. Det var vel i og for sig en rimelig ordning, vi havde frem til 1970, for ved dødsfald kommer der i den grad pengetryk på familierne i forbindelse med, at man skal skifte, flytte til andre forhold, sælge virk-

somheder o.lign. Derfor er det særlig urimeligt, at det offentlige tager den fede luns af kagen. Vi har i forvejen nogle meget høje — og af hr. Grünbaum stærkt forhøjede — arveafgifter, som skal udredes af likviderne ved dødsfald, og derfor er en yderligere indkomstbeskatning oven i alle disse byrder, der indtræder ved dødsfald, i sig selv en pestilens. Det fik vi imidlertid i 1970. Skattesatsen blev sat til 35 pct., og det var i og for sig logisk, for det var så nogenlunde det niveau, som andre juridiske personer bliver beskattet med; aktieselskabsbeskatningen er som bekendt reelt omkring 34 pct., 36 pct. minus nogle fradrag, og 35 pct. minus nogle fradrag for dødsbøbeskatningen, det var altså logisk. Det var i og for sig også logisk at forhøje disse 35 pct. til 40 pct., når man, som hr. Grünbaums regering gerne ville, vil have aktieselskabsskatten sat op, sådan at den steg fra de 34 pct. til 40 pct. Det var logisk at sige, at så må dødsbøbeskatningen følge med. Men efter at den nuværende regering har opgivet at forhøje aktieselskabsbeskatningen fra de ca. 34 pct. til 40 pct., er det meget svært at se logikken i, at man skal forhøje indkomstbeskatningen af dødsboer fra 35 pct. til 40 pct.

Det er aldeles urimeligt at forøge indkomstbeskatningen, og jeg skal love både denne regering og kommende regeringer, der udgår af dette ting, at fremskridtspartiets medlemmer ikke er valgt ind i dette ting for at stemme for forhøjelser af indkomstskatteprocenter, og derfor kan vi selvfølgelig heller ikke medvirke til forhøjelsen fra 35 pct. til 40 pct. af dødsboindkomstbeskatningen. Vi er godt klar over, at dér kommer vi herrer og damer til at ride alene, men vi rider med stolthed som det eneste parti i salen — i hvert fald at dømme efter udvalgsbetænkningen — som er indstillet på at afvise forhøjelsen af indkomstbeskatningen på dødsboområdet.

Der har under udvalgsbehandlingen været inddraget yderligere et problem vedrørende dødsbøbeskatning, nemlig forhøjelse af passivposterne, disse poster, som skal være kompensation for, hvad arvingerne senere skal betale i skat. Disse poster blev fastsat pr. 1. januar 1970 efter dagældende skattniveau, og derfor er udvalgets drøftelser om, at det var rimeligt nu at forhøje disse pas-